

สรุปและข้อเสนอแนะ

สรุป

การศึกษาระดับของพรีมิกซ์ที่เสริมในอาหารที่มีระดับโปรตีน 30 เปอร์เซ็นต์ ต่อการอนุบาลปลา กดเหลืองอายุ 30 เมื่อสิ้นสุดการทดลองสามารถสรุปผลได้ดังนี้

1. ผลการเสริมพรีมิกซ์ระดับต่างกันในการอนุบาลปลาที่มีระดับโปรตีน 30 เปอร์เซ็นต์ ต่อการอนุบาลปลา กดเหลืองอายุ 30 วัน เมื่ออนุบาลนาน 30 วัน มีผลต่อการเจริญเติบโตของลูกปลากดเหลืองอย่างมีนัยสำคัญ ($P < 0.05$) พบว่า ลูกปลากดเหลืองที่อนุบาลด้วยอาหารสูตรที่ 3 มีน้ำหนัก ความยาว ส่วนอัตราการรอดตายระดับพรีมิกซ์ที่ต่างกันมีผลต่ออัตราการรอดตายของลูกปลากดเหลืองแตกต่างกันทางสถิติ ($P > 0.05$) โดยลูกปลากดเหลืองที่อนุบาลด้วยอาหารสูตรที่ 3 มีอัตราการรอดตายดีที่สุด

2. การใช้พรีมิกซ์ในการอนุบาลปลากดเหลือง จากการทดลองข้างต้น พบว่าการเสริมพรีมิกซ์ที่ระดับ 3 กรัมต่ออาหาร 1 กิโลกรัม ในการอนุบาลปลากดเหลืองอายุ 30 วัน เป็นระดับที่ทำให้ปลามีการเจริญเติบโตดีที่สุด และเป็นระดับที่เพียงพอสำหรับการเสริมในอาหารซึ่งสามารถป้องกันอาการอันเกิดจากการขาดวิตามินได้ และทำให้เป็นตัวช่วยเร่งปฏิกิริยาในกลไกระบบต่างๆ ของร่างกายมีการทำงานดีขึ้นในการเจริญเติบโตและอัตราการรอดตาย

การศึกษาระดับของโปรไบโอติกที่เสริมในอาหารที่มีระดับโปรตีน 30 เปอร์เซ็นต์ ต่อการอนุบาลปลากดเหลืองอายุ 30 เมื่อสิ้นสุดการทดลองสามารถสรุปผลได้ดังนี้

1. ผลการเสริมโปรไบโอติกระดับต่างกันในการอนุบาลปลาที่มีระดับโปรตีน 30 เปอร์เซ็นต์ ต่อการอนุบาลปลากดเหลืองอายุ 60 วัน เมื่ออนุบาลนาน 30 วัน ไม่มีผลต่อการเจริญเติบโตของลูกปลากดเหลืองอย่างมีนัยสำคัญ ($P < 0.05$) ในด้านน้ำหนักและอัตราการรอดตาย แต่มีผลต่อการเจริญเติบโตของลูกปลากดเหลืองอย่างมีนัยสำคัญ ($P < 0.05$) ในด้านความยาว พบว่าปลากดเหลืองที่อนุบาลด้วยอาหารสูตรที่ 3 มีความยาวเฉลี่ยสูงสุด

2. การใช้โปรไบโอติกในการอนุบาลปลากดเหลือง พบว่าการเสริมโปรไบโอติก 1×10^8 CFU ต่ออาหาร 2 กรัม ในการอนุบาลปลากดเหลืองอายุ 60 วัน เป็นระดับที่ทำให้ปลามีการเจริญเติบโตดีที่สุด

ข้อเสนอแนะ

1. ควรทำการศึกษาว่าการเติมโปรไบโอติกในแต่ละระดับความเข้มข้นจากปริมาณที่ใช้ไปจนถึงระดับความเข้มข้นมากขึ้น จะมีผลต่อคุณภาพน้ำในการเลี้ยงปลาหรือไม่

2. ควรทำการศึกษาว่าเมื่อเสริมพรีมิกซ์ในอาหารสัตว์น้ำแล้วส่งผลให้สัตว์น้ำมีความปกติทางด้านเนื้อเยื่อและลักษณะภายนอกผิดปกติไปจากเดิมโดยใช้เวลาในการอนุบาลที่อายุน้อยลงและใช้เวลานานขึ้น

3. ควรทำการศึกษาในสัตว์น้ำที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน ในการเสริมพรีมิกซ์และโปรไบโอติกในอาหาร

4. ควรทำการศึกษาโดยเสริมวิตามินแต่ละชนิดในการเลี้ยง เพื่อให้ทราบผลที่ชัดเจน

5. ควรให้อาหารที่เสริมโปรไบโอติกในอาหารสัตว์น้ำโดยเว้นระยะเป็นช่วง เพื่อจะศึกษาว่าจุลินทรีย์สามารถอยู่ในทางเดินอาหารของสัตว์น้ำชนิดนั้นได้นานเท่าใด เพื่อเป็นการลดต้นทุน

6. ควบคุมคุณภาพน้ำทุกวัน